

Ungváry Rudolf úrnak
HVG szerkesztősége

Kedves Ungváry Úr!

Nem szoktam a HVG belpolitikai elemzéseit olvasni (azok nyilvánvaló elfogultsága miatt) – mint ahogy a másik oldalon megjelent vérmes publicisztikák sem érdekelnek. Most viszont – a választás előtt – élvezettel olvasom itt is és máshol is, ahogy ez a kozmopolita-liberális társaság* nyüszít és jajong a húsz éves gyalázatos tevékenységének köszönhető ”szélsőjobb veszély” miatt. Önök sorozatban olyan kliséket alkalmaznak, amiről az ember nem is tudja, hogy bosszankodjon vagy nevéssen, és hogy szánja szerzőiket vagy mulasson rajtuk. (Mint mondtam, most éppenséggel mulatok.)

Engedje meg, hogy néhány ostobaságra (ostobaságára) felhívjam a figyelmét.

„A magyar történelemért való magyar felelősség elfojtása.”

Szóval már megint fasisztázunk. És bizonyára – ha lett volna rá hely – most kifejtette volna, hogy bezzeg a németek... Mint pl. néhány évvel ezelőtt az általam semmire sem becsült Konrád arra hivatkozott, hogy bezzeg Beckstein – akkor bajor belügyminiszter - milyen következetesen üldözi még mindig, 60 évvel a háború után, a fasisztákat. Csak hát Magyarországon nem volt fasiszmus, az Endlösung a német megszállást követően, német kényszerítésre kezdődött el, ráadásul amikor Horthy megtudta, hogy mi a sorsa a deportáltaknak, azonnal leállította. Amikor pedig a németek a nyilaskeresztéseket ültették hatalomba, ami azután történt, azért aligha vonható Magyarország felelősségre (mikor Horthy alatt illegálisba voltak kényszerítve).

Miért nem szokta Ön az amerikaiak és a szövetségesek felelősségét emlegetni? Pl. azért, hogy az Amerikaiak visszafordították a zsidó menekültek hajóját? Vagy amiért nem bombázták le a haláltáborokba vezető vasútvonalakat? Vagy amiért porrá bombázták Drezdát?

Nem tudom, hogy Ön milyen idős és hol szerezte történelmi ismereteit, de láthatólag megrekedt a Rákosi-kor fasisztázásánál (Kádár idején – legalább is az oktatásban - már megszűnt ez a falsifikálás). Tudja azt egyáltalán, hogy Horthy nem volt háborús bűnös? Holott kezdetben még biztatta is a Führert a Szovjetunió elleni támadásra (és óva intette Anglia megtámadásától), mégsem ültették a nürnbergi vádlottak padjára, éppen az oroszok kívánságának megfelelően.

„A két világháború közötti Magyarországon uralkodó politikai mentalitás reszocializálása.”

A Horthy-korszak Magyarország sikeres időszaka volt. A gazdasági stabilizálást és sikereket nehéz lenne tagadni – ezt gondolom Ön sem teszi. Ha összehasonlítjuk a három húszéves időszakot (Horthyét, a 65-85 közötti Kádárét és a rendszerváltás utánit), a legutóbbi siralmasan könnyűnek találtatik. Abból a szempontból pl., hogy melyik politikai garnitúra volt képes a legjobban kihasználni az adódó lehetőségeket, az elmúlt húsz év meg sem közelíti az előző kettőét. (Nem visszakívanni az elcsatolt területeket, a '30-as években nem volt reális „opció”.)

---

* Kozmopolita alatt kozmopolitát és nem zsidót értek.

Csoda hát, ha egyre többen a Horthy-korszakról nosztalgiáznak? (Azt megemlíteni is felesleges, hogy a lakosság fele a Kádár-kor bővületében él – és a mai helyzetet tekintve joggal!) A mai és a közelmúlt politikai viszonyokat látva pedig teljesen beigazolódna Horthy tekintélyuralmi elképzelései, amikor attól tartott, hogy az ország a politikai pártok acsarkodásának martalékává válik. (Van-e, ami szemléletesebben igazolja ezt a félelmet, mint az elmúlt 20 év?)

Ha a politikai mentalitás alatt Ön az akkori antiszemitizmust érti, akkor a kérdés már bonyolultabb, de nem szabad abba a hibába esnünk, hogy pl. Teleki numerus clausus-át mai szemmel, vagy a későbbi zsidótörvényeket az akkori külső feltételektől függetlenül ítéljük meg. És van az érmének egy másik oldala is. Ez kényes ügy, nem is vállalkozom arra, hogy kifejtsem, hadd beszéljen helyettem inkább Illyés, akit nem nagyon szokás antiszemitanak tartani. A fővárosi zsunalisztáknak címzett szavai az első zsidótörvény kapcsán hangzottak el: „Megtörténhetik, hogy fel kell áldoznunk magunkat. Méltó mód végezzük, a magunk ügyéért. Ha tenyerünk bőrét tisztán tartottuk tőlük, csontjainkat ne egy gödörben találja az utókor”. ...”Harcba tehát úgy indulok, hogy igyekszem megbocsátani védelemnek, szemet hunyok neki, rá se nézek, nehogy leköpjem, mielőtt meghalok érte.” (Itt élned kell, 1/219-220.)

„A nemzeti érdekek képviselésének jobboldali kisajátítása.”

Micsoda csúsztatás ez is! Mikor képviselték a liberálisok és a kozmopoliták a nemzeti érdeket? Még szinte meg sem történt a fordulat, egy Tamás Gáspár nevű idióta máris arról értekezett, hogy a nemzet fogalma „elavult idol”, atavizmus, amit mielőbb el kellene felejteni. Vagy a 2004 decemberi népszavazáskor, amikor Gyuresány arra biztatta az állampolgárokat, hogy a kettős állampolgárság ellen szavazzanak? Vagy Göncz Kinga külügyminisztersége idején? A nemzet szó hallatán Önök azonnal kirekesztésre, rasszizmusra, fasizmusra gondolnak. Milyen nemzeti érdeket képviselnek hát? Vagy az lenne a nemzet érdeke, hogy feledkezzen el a múltjáról és nemzet-mivoltáról?

Elvileg elképzelhető egy olyan helyzet, amikor a baloldal és a liberálisok és kozmopoliták nem „beszélnek” a nemzetről, hanem tesznek érte: megszilárdítják a demokrácia intézményeit, rendbeteszik a gazdaságot, polgári prosperitást érnek el... De pechükre pechünkre ennek az ellenkezője történt. Az okos nemzetek nem zárják ki a gazdaság fejlesztésének tényezői közül azt a hajtóerőt, amit az egészséges nemzettudat jelent. Ez nálunk ab ovo stornó!

„Fokozatosan felszabadult az egykori ’mélymagyar’, paranoid gondolkodásmód is.”

Kedves Ungvári úr! Franciaországban azt tekintenék paranoidnak, aki pl. az Asterix és Obelix képregények kultuszából „mélyfranciáskodásra”, Angliában aki az Arthúr- király legendából „mélyangoloskodásra”, vagy Skandináviában a viking játékokból „mélydános-, svédes-, norvégoskodásra” következtetne. Önök betegesen arra törekednek, hogy a magyarságnak elvegyék a múltját, kiirtsák a hagyományait, miközben „a könyv népének” ötezer éves kultúráját dicsőítik. Szóval a gondolkodás és a tisztánlátás nem tartozik a hazai liberálisok és kozmopoliták említésre méltó tulajdonságai közé.

Ha az ön felkészültségét az újkori magyar történelemből elégtelennek minősítem (sajnos, nem érdemel jobbat), a magyar őstörténetet és nyelvet illetően kb. mínusz 5-nél van a skálán. Sohasem leszek képes megérteni, hogy egy magára valamit is adó értelmiségi miért szajkóz közhelyeket, és miért nem veszi a fáradságot, hogy utánanézzon annak, amiről véleményt formál, ráadásul a közvélemény formálásának igényével.

De el kell ismernem, hogy van olyan megállapítás is az írásában, amellyel egyetértek. Pl. (nem szószerint idézve): a roma és nem roma magyarok közötti növekvő együttélési feszültségnek kiszolgáltatott vidéki lakosság kormányzati cserbenhagyása...

Kedvem lenne most egy véget nem érni akaró listán felsorolni, hogy a hazai liberális-kozmopolita társaság (baloldalt azért nem használok következetesen, mert ezt a kifejezést nem pártokra értem) mivel szolgált rá arra, hogy lépten-nyomon lehazaárulózzák lehazaárulózzam, de nem teszem. Meg hosszan elmagyarázni, hogy hogyan vezetett mindez a tényleg tömegessé vált zsidózáshoz és cigányozáshoz. Mert azt hiszem, már úgylis túl sok időt fordítottam arra, hogy Önt jobb belátásra bírjam (ami valószínűleg reménytelen vállalkozás), másrészt most mennem kell szavazni.

Bp, 2010 április 11.

Szívélyes üdvözlettel:

dr. Kiss Károly
1025 Bp, Utas u. 5